

ρύκων). Μετὰ δὲ τοῦτον ὑπέργηρων ἀποθανόντα (1551) τῆς Σχολῆς προέστη Ἰωάννης ὁ Ζυγομαλάς, Ναυπλιεύς¹, ἐπὶ Πατριάρχου Ἰωάσαφ τοῦ Μεγαλοπρεποῦς μέχρι τοῦ θανάτου αὐτοῦ (1580), ὅτε διεδέξατο αὐτὸν ὁ υἱὸς Θεοδόσιος ὁ Ζυγομαλάς, ὦν συνάμα τῆς Μ.

τὸ γένος πατρόθεν μὲν ἐκ Πελοποννήσου ἔχων Κορώνην τὴν πατρίδα, μητρόθεν δὲ ἐκ τῆς ἐν Μακεδονίᾳ Βεβροίας, ὅπου καὶ ἐγεννήθη ἐξορισθέντος ἐνταῦθα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κορώνης ὑπὸ τῶν Τούρκων. Εἰς Κωνσταντινούπολιν χειροθετεῖται μέγας ῥήτωρ τῆ 1543—1550· ἦν δὲ τῆς Ἀριστοτελικῆς σοφίας ἐραστῆς καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως προασπιστῆς. (Σημ. Κ. Εὐθυβοῦλου). (Μὴ τι δὲ ὁ Θεοφάνης οὗτός ἐστιν ὁ ἐν Τουρκογραφίᾳ σελ. 246. «Εἰσὶ Θεοφάνους μαθηταί, ἱερομόναχοι, μοναχοὶ 30; Τούτου μαθητῆς ἦν καὶ Σίλβεστρος ὁ Ἀλεξανδρείας, Κρής, (1580) ἐν Βυζαντίῳ παιδευθεὶς· περὶ τούτου ὑπῆρχε σημείωσις τις χειρόγραφος ἐν τῇ περὶ τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς Διατριβῇ τοῦ Κωνσταντίου τῆ ἐκδοθεῖση ἐν τῇ περιοδικῇ τοῦ Συλλόγου ἐν τέλει τοῦ χειρογράφου διαλαθοῦσα τοὺς ἐπιστατήσαντας τῆς ἐκδόσεως. Σημ. ἐμή.) Ἰωάννης ὁ Ζυγομαλάς ὁ μετὰ Θεοφάνην μέγας ῥήτωρ γενόμενος (τότε συγχρόνως ἦν μικρὸς ῥήτωρ ὁ Γαβρᾶς. Turcograec. σελ. 248. Σημ. ἐμή.) ὡς ἐρμηνεὺς μέγας τῶν θείων Γραφῶν καὶ Ἰεραζ ὁ μέγας Λογοθέτης (οὗ (1596) εὐρῆται ἁ) Συλλογὴ ἐκ διαφορῶν Πατέρων ἐδαφίων ἀφορώντων ζητήματα θεολογικὰ καὶ ἄλλων 282 τὸν ἀριθμὸν. β') Χρονικὸν σύντομον. γ') Ἐξακολούθησις τῶν συλλογῶν ἐν χειρ. ὑπ' ἀρ. 274 τῆς τοῦ Ἀγιοταφτικοῦ Μετοχίου βιβλιοθήκης. Σημ. ἐμή.) Ἄνδρες κατ' ἐκεῖνο τοῦ καιροῦ σοφοί, καὶ πρὸς τῇ ἄλλῃ σπουδῇ καὶ μαθήσει καὶ ἐκκλησιαστικῇ ἀκρίβειαν, καὶ τὴν περὶ τούτων γνῶσιν ὡς ἄριστα πεπειραμένοι, οἷς ἐγένοντο προσωμιληκότες ἰδιαίτερος πολλοὶ καὶ μᾶλλον ἐκ τοῦ ἱεροῦ καταλόγου.» (Τότε (1570—1580) φαίνεται ἰδιαίτερος διδάκτων ἐν Κ[ων]σταντινῶν τὰ στοιχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Συμεῶν τις, πάντως ὁ Καθάσιλας, διάκονος Ἀκαρνάν ἐν Παταβίῳ σπουδάσας, ἐκ τοῦ Πατριαρχείου ἐπιστέλλων τῇ Κρουσίῳ τῇ 1576. Turcograec. σελ. 495. 500. Σημ. ἐμή. Οὗτος μετέφρασεν εἰς τὸ ἄπλοῦν τὸν Αἴσωπον καὶ Ἰσοκράτην. Fabric. IA', 290. Σ. Ἀρ.)

(4) «Τούτου οὖν τοῦ Ἰωάννου (ἐξακολουθεῖ ὁ Κωνσταντῖος ἐν τῇ αὐτῇ ἀνεκδότῃ Διατριβῇ) καὶ πρὸ τῆς σχολαρχίας αὐτοῦ ἠκροάσθησαν ἱκανοὶ καὶ αὐτὸς ὁ Ἰωάσαφ ἱεροδιάκονος ὦν παρὰ τῇ Πατριάρχῃ Ἰερεμίᾳ τῇ Α' κατὰ τὸ 1543 ἔτος, καὶ προσοικειωθείς τῇ Μούσαις συνόντι ῥηθέντι Ζυγομαλά διήκουσε τῶν μαθημάτων αὐτοῦ καὶ ἐξεπαιδεύθη· προήχθη δὲ παρὰ Ἰερεμίου Μητροπολίτης Ἀδριανουπόλεως καὶ ἐκ ταύτης ἐπὶ τὸν Πατριαρχικὸν ἦρθη θρόνον τῇ 1551 ἔτσι..»

